

her i Kolding. Det blev i Vinter udtalt ved et offentligt Møde af Formanden i Højskoleforeningen, hvor Fru Jutta Bojsen-Møller talte, at Kvindebevægelsen havde hans og Foreningens fulde Sympati, og at han var glad ved at kunne række Haand til, at der stilledes en Kreds af „D. K. S.“ i Kolding.

Hvorafter kommer det da, at vi nu hos de samme Mennesker møder saa ringe Forstaaelse af Bevægelsen, at ikke een tager Ordet for at minde Forsamlingen om, at Nutidens Kvinder ikke *kan* eller *bør* nøjes med mindre end *lige Ret med Manden*, og at de ingenlunde faar anvendt deres Pund, før det bliver saaledes?

Hvis denne Tanke var blevet klart og tydeligt udtalt paa Skamlingsbanken, da kunde vi sige, at vi virkelig var kommen et Skridt fremad, og den 24. Juni 1905 vilde være blevet en Mærkedag i Kvindesagens — ja, vi kan vist godt sige i vort Folks Historie. Nu blev det anderledes. Det blev et Vidnesbyrd om, at man endnu i disse Kredse, der vil repræsentere det stærkeste danske Aandsliv, ikke er kommen videre end til at byde os Sukkergodt i Stedet for det Brød, som vi beder om.

Kolding, 25. Juni 1905.

Joh. Lund Jakobsen.

En Udnævnelse.

Da Skovkasserer Larsen døde, rejste der sig her paa Egnen en Bevægelse for, at hans Hustru kunde blive hans Efterfølger, altsaa faa Udnævnelse som Amtstuefilialbestyrer og Skovkasserer. Alle vidste, at hun havde bestyret Embedet udmærket i Mandens sidste Leveaar; hun var afholdt paa Grund af sin Dygtighed og sin Elskværdighed. Alle Sognefogderne paa Egnen indgik med et Andragende til Landbrugsministeren og Finansministeren om at maatte beholde hende.

Det var noget ganske nyt. Det var ikke set hidtil, at en Kvinde uden nogen Eksamen blev sat i et Embede som dette, til at styre et stort Oppebørselskontor og et Skovkassererembede. Men ingen Lov forbyder det. Og naar Fru Larsen havde bevist, at hun magtede Embedet, hvorfor skulde hun saa ikke have det? De to Ministre, under hvem Embedet sorterer, Landbrugsministeren og Finansministeren, enedes derfor om her at bryde gennem gammel Vane. Og nu er Fru Larsen Amtstuefilialbestyrer og Skovkasserer.

Vi antager, at Kvindesagens Forkæmpere

vil glæde sig over det skete. Det er et nyt Gennembrud for deres Sag indenfor Administrationens Gebeter.

(Lolland Falsters Folketidende 1ste Juli.)

Fru Elisabeth Riis.

For kort Tid siden bragte Bladene det sørgelige Bud fra Amerika, at Fru Elisabeth Riis pludselig var død. Fru Riis, der var barnefødt i Ribe, ægtede sit Bysbarn, Jakob Riis, hvis Bog: „The Making of an American“ (New York 1902) —: „Hvorledes man bliver en Amerikaner“ — i Fjor vakte megen Interesse herhjemme. J. Riis er Journalist og Menneskeven. Sammen med nuværende Præsident Roosevelt har han arbejdet i New Yorks Slumdistrikter, og delvis omdannet nogle af de værste Fattigkvarterer. Uden at træde offentlig frem har Fru E. Riis været ham en trofast Støtte i Kampen for de fattigste Klassers Velfærd. Før hun blev hans Hustru, var Kærligheden til hende hans Livs bærende Kraft, og da han vandt hendes Kærlighed, holdt hun til det sidste det kammeratlige Løfte, hun gav ham i sit første Brev: „Vi to vil sammen kæmpe for alt, hvad der er ædelt og godt“. Jakob Riis har selv i stærke Ord vidnet om, hvilken væsentlig Del hans Hustru havde i hans store Arbejde.

Anna Brosbøll.

Constance Ullner.

Blandt de Kvinder, som i Norden har gjort sig fortjent i Dyrebeskyttelsesbevægelsen, rager Fru *Constance Ullner* højt op; thi hun har nedlagt et betydeligt, personligt Arbejde i Sagen, til Trods for at hun beklæder en Stilling som Forstander for et Postkontor i Helsingfors og altsaa har sit Embede at passe.

Kvinder strækker sig, naar de har naaet en ydre Position i Samfundet i Lighed med Mændene, sjældent langt ud over dette deres Kald; men Fru Ullner har et indre Kald, der ikke lader hende sidde stille eller nøjes med Pligtgerningen, og dette Kald er Dyrebeskyttelsen.

Det svenske Ugeblad „Såningsmannen“ beretter, hvorledes hun, der er født 1856, siden Begyndelsen af Firserne har udøvet en omfattende, litterær Virksomhed og leveret en Mængde Skitser og Artikler til Blade i Sverige og Finland. Under Mærket „Vanda“ har hun udgivet Digte og Noveller, hvorefter kan nævnes „Skuggbilder“ og „Spillror“.